

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 1014201786
Dátum vydania rozhodnutia: 19.11.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1014201786.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd zložený z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): L. N. STRELNICA, IČO: 37 290 096, so sídlom Mraznická č. 263/5, 900 89 Častá, zast.: Advokátskou kanceláriou JUDr. Ladislav Pavlovič s.r.o., IČO: 47 238 526, advokátskym spoločenstvom so sídlom Námestie SNP č. 19, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky vo veci týkajúcej sa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, so sídlom Špitálska č. 14, 812 28 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania: 1/ obec Častá, s doručovacou adresou Hlavná č. 168, 900 89 Častá, zast.: Advokátskou kanceláriou Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., IČO: 36 857 548, advokátskym spoločenstvom so sídlom Námestie SNP č. 3, 917 01 Trnava, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. novembra 2017 č.k. 6S/228/2014-69, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Sťažovateľovi právo na náhradu trov kasačného konania voči žalovanému n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti z 09.02.2018 (č.l. 77) sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. novembra 2017 č.k. 6S/228/2014-69 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. KRPZ-BA-OPP-470-009/2014 z 20.08.2014 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 22) vydanému v správnom konaní zamietol.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o nasledovné dôvody kasačnej sťažnosti:

- § 440 ods. 1 písm. f) zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“), t.j. správny súd sa opomenul vysporiadať s časťami žaloby citované sťažovateľom, t.j. správny súd pri odôvodnení napadnutého rozsudku sa neriadil dôsledne ust. § 139 S.s.p.,

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. správny súd nesprávne právne posúdil vlastnícke právo sťažovateľa k stavbám a zariadeniam strelnice a z toho vyplývajúce oprávnenie sťažovateľa z hľadiska občianskoprávneho na jej prevádzkovanie, pričom odkázal na svoje argumenty uvedené v žalobe.

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací správny orgán postupom v zmysle § 58 ods. 1 a § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Pezinku (ďalej len „prvostupňový orgán“) č. ORP-PK-PP-73-044/2010 z 23.04.2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci pozastavenie prevádzkovania strelnice potvrdil a podané odvolanie zamietol.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbere v znení relevantnom pre preskúmanú vec platí, že ak v § 4a nie je ustanovené inak, služby Policajného zboru pôsobia v rámci útvarov Policajného zboru, ktoré na návrh prezidenta Policajného zboru zriaďuje a zrušuje minister; minister zároveň na návrh prezidenta Policajného zboru určuje náplň ich činností a vnútornú organizáciu. Minister môže určiť, ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a exekučného konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti. Za útvar Policajného zboru koná pred súdom riaditeľ útvaru alebo ním poverený policajt alebo zamestnanec. Útvary Policajného zboru sú organizované spravidla podľa organizácie súdov.

4. Prvostupňové rozhodnutie vychádza zo skutočnosti, že dňa 20.07.2010 bolo prvostupňovému orgánu doručené oznámenie č.j. 634/2010 obce Častá, v ktorom bolo uvedené, že k 30.06.2010 bola ukončená zmluva o prenájme pozemku strelnice medzi obcou Častá a žalobcom, ktorá bola uzavretá na dobu 10 rokov (ďalej tiež „nájomná zmluva“).

5. Nakoľko na Okresnom súde Pezinok začalo konanie vo veci určenia platnosti nájomnej zmluvy s tým, že súd má tiež potvrdiť trvanie nájomného vzťahu až do dňa 01.07.2011 (žaloba sťažovateľa zo dňa 18.08.2010), tak prvostupňový orgán prerušil dňa 16.09.2010 správne konanie začaté dňa 11.08.2010 podľa § 18 ods. 3 Správneho poriadku. Následne prvostupňový orgán obdržal rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/344/2012-333 potvrdzujúci rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 26 Cb/214/2010-292, ktorým uvedený okresný súd v celom rozsahu zamietol žalobu sťažovateľa zo dňa 18.08.2010.

6. Ďalej prvostupňový orgán vychádzal z uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 14Co/278/2012, ktorým uvedený krajský súd rozhodol o povinnosti žalobcu ako správcu a prevádzkovateľa strelnice zdržať sa vstupu na pozemky, na ktorých sa nachádza prevádzka strelnice.

7. Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie (viď body č. 4 až 6) a nesúhlasné stanovisko obce Častá s ďalšou prevádzkou strelnice, prvostupňový orgán v pokračujúcom správnom konaní v zmysle § 52 ods. 3 aplikujúc aj jeho odsek 3 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 190/2003 Z.z.“) pozastavil prevádzkovanie strelnice a ustanovil 15 dňovú lehotu na odstránenie zistených nedostatkov.

Podľa § 52 ods. 2 zák. č. 190/2003 Z.z. v citovanom znení policajný útvar môže rozhodnúť o pozastavení prevádzkovania strelnice aj vtedy, ak sa zmenili podmienky, za ktorých bolo vydané povolenie na jej prevádzkovanie.

Podľa § 52 ods. 3 zák. č. 190/2003 Z.z. v citovanom znení policajný útvar v rozhodnutí o pozastavení

prevádzkovania strelnice ustanoví primeranú lehotu na odstránenie nedostatkov; túto lehotu možno v odôvodnených prípadoch predĺžiť na písomnú žiadosť prevádzkovateľa strelnice.

8. K ďalším skutočnostiam, napríklad že žalobca mal kompletne zariadenie strelnice vybudovať sám a na vlastné náklady v súlade s nájomnou zmluvou, a tak k nim mal nadobudnúť nájomné právo bez ohľadu na fakt, že nájomná zmluva bola ukončená, ako aj k iným námietkam žalobcu, sa žalovaný ďalej vyjadril v preskúvanom rozhodnutí.

III.

Konanie na správnom súde

9. Proti preskúvanému rozhodnutiu podal žalobca za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“, resp. „Občiansky súdny poriadok“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Bratislave žalobu z 23.10.2014.

10. Nakoľko sa obec Častá návrhom z 08.12.2016 domáhala pripustenia do začatého súdneho prieskumu, Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 10.01.2017 tomuto návrhu vyhovel a pribral obec Častá do konania.

11. Následne Krajský súd v Bratislave ako správny súd posúdil zákonnosť preskúvaného rozhodnutia a postup správnych orgánov, nariadil vo veci pojednávanie a po oboznámení sa s administratívnym spisom dospel k záveru (najmä body č. 25 a 44 napadnutého rozsudku), že preskúvané rozhodnutie v medziach žaloby bolo vydané v súlade so zákonom. Preto postupom podľa § 190 S.s.p. prostredníctvom napadnutého rozsudku vyslovil, že žalobu zamietá z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 190 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak správny súd po preskúvaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

12. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho poriadku ako aj zák. č. 190/2003 Z.z. a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd zdôraznil (bod č. 39 napadnutého rozsudku), že po ustálení zákonného pojmu strelnica v preskúvanej veci ide o otvorený priestor pozemkov, na ktorých sa nachádzajú stavby a zariadenia slúžiace k prevádzkovaniu strelby. Zo samotného priestorového usporiadania objektov opísaných v administratívnom spise (znalecké posudky) vyplýva, že iba samotné stavby a zariadenia bez pozemkov neumožňujú prevádzku strelnice z hľadiska bezpečnosti strelby.

13. Ďalej sa správny súd vyjadril k čestnému vyjadreniu žalobcu (bod č. 41 napadnutého rozsudku) ako aj k dĺžke lehoty stanovenej v prvostupňovom rozhodnutí (bod č. 42 napadnutého rozsudku).

14. V preskúvanom konaní podľa správneho súdu nebolo relevantným spôsobom spochybnené, že preskúvané rozhodnutie nie je možné považovať za vecne správne. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k vyššie uvedenému záveru, že žaloba nie je dôvodná.

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

15. Ako je uvedené v záhlaví proti napadnutému rozsudku sťažovateľ povinne zastúpený advokátom v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť, v ktorej s prihliadnutím na § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 zdôraznil nasledujúce sťažnostné body

vychádzajúc zop svojej argumentácie, ktorá je nasledovne zakotvená v žalobe:

k § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.:

k § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.:

- z nájomnej zmluvy z 01.07.1999 vyplýva zdevastovaný stav pôvodnej strelnice,

- boli presne identifikované pozemky dotknuté nájmom,

o konanie o vypratanie pozemkov strelnice vedené na Okresnom súde Pezinok pod sp.zn. 5C/220/2010 predstavuje predbežnú otázku,

- základnou otázkou je to, či vlastnícke právo sťažovateľa k stavbám a zariadeniam strelnice ho oprávňujem z hľadiska občiansko-právneho na jej prevádzkovanie,

o kompletne zariadenie strelnice (všetky stavby a zariadenia, ktoré ho tvoria a ďalšie stavby v rámci areálu strelnice) vybuďoval sťažovateľ sám na vlastné náklady v súlade s nájomnou zmluvou,

o a preto je ich vlastníkom, nakoľko stavba nie je súčasťou pozemku,

o a ako vlastník požaduje, aby mohol svoje stavby užívať na dohodnutý účel,

o z občiansko-právneho hľadiska nie je potrebné na užívanie stavieb žiadnu nájomnú zmluvu,

- obec Častá nenaplní žiadnu z definícií účastníctva podľa Správneho poriadku,

o preskúvaným rozhodnutím nebola a nemohla byť priamo dotknutá v žiadnych svojich právach, právom chránených záujmoch ani povinnostiach,

- sťažovateľ nedostal od obce Častá požadovanú informáciu, či bude akceptovať čestné vyhlásenie namiesto dôkazu,

- preskúvaným rozhodnutím boli porušené viaceré princípy dobrej správy,

- prvostupňové rozhodnutie nie je z dôvodu nedoručenia sťažovateľovi právoplatné,

o konanie bolo právoplatne ukončené rozhodnutím zo dňa 20. augusta 2024,

o z dôvodu opatrnosti však sťažovateľ podal odvolanie.

16. Ďalej sťažovateľ požiadal kasačný súd, aby postupom podľa § 250c ods. 1 O.s.p., teda uznesením vykonateľnosť preskúvaného rozhodnutia odložil.

17. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby zrušil preskúvané rozhodnutie. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil právo na náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu.

B) Vyjadrenie žalovaného

18. Z vyjadrenia žalovaného z 26.03.2018 (replika na č.l. 107) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ vymedzuje dôvody kasačnej sťažnosti s poukazom na ustanovenia § 440 S.s.p. bez toho, aby v ďalšom v texte kasačnej sťažnosti sa argumentačne vysporiadal s uvedením právneho posúdenia veci, ktoré pokladá za nesprávne. Taktiež podľa žalovaného sťažovateľ v kasačnej sťažnosti neuviedol konkrétny procesný postup, ktorým mu bolo znemožnené to, aby mohol uskutočniť svoje procesné práva.

19. Ďalej žalovaný prezentoval svoju argumentáciu, že sťažovateľ opakuje stále rovnaké tvrdenia, ktoré už boli obsiahnuté v jeho predchádzajúcich odvolaniach v konaniach týkajúcich sa prevádzkovania strelnice.

20. Čo sa týka udelenia súhlasu na prevádzkovanie strelnice, tak žalovaný zdôraznil, že obec Častá ako výhradný vlastník pozemkov dotknutých prevádzkou strelnice do dnešného dňa nedala sťažovateľovi súhlas užívať príslušné pozemky na prevádzkovanie strelnice.

21. Tiež žalovaný poukázal na skutočnosť, že dňa 22.12.2005 znalec Ing. M. R. na strelnicu vypracoval nový znalecký posudok č. 45/2004, v závere ktorého mimo iného uviedol: „Znalecký posudok má platnosť len na stav strelnice popísaný a fotograficky zadokumentovaný“. V úvode znaleckého posudku je strelnica znalcom označená ako: „Dve strelnice kombinovaného typu situované vedľa seba sa nachádzajú v oplotenom a ohradenom streleckom a oddychovom areáli vybudovanom v priestore kameňolomu o nepravideľných rozmeroch s maximom 100 m na dĺžku a 50m na šírku.“ Aj z tohto

žalovanému vyplýva, že strelnicu nie je možné riadne užívať bez pozemkov.

22. Ďalej sa žalovaný zaoberal možnosťou použiť čestné vyhlásenie v správnom konaní, nutnosťou predložiť znalecký posudok na potvrdenie svojich tvrdení, ako aj otázkou riadnosti doručenia rozhodnutí sťažovateľovi. najmä uviedol, že

„Prvostupňový správny orgán svojim rozhodnutím č. ORP-PK-PP-73-052/2010 zo dňa 30.09.2014 zrušil povolenie na prevádzkovanie strelnice prevádzkovateľovi, z dôvodu neodstránenia zisteného nedostatku v stanovenej lehote, nepredložením novej nájomnej zmluvy na prevádzkovanie uvedenej strelnice, nakoľko sa zmenili podmienky, za ktorých bolo vydané povolenie na jej prevádzkovanie a to ukončením nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 01.07.1999 medzi obcou Častá a prevádzkovateľom. Uvedené rozhodnutie bolo doručené prevádzkovateľovi dňa 09.10.2014, pričom tento deň bolo aj zo strany žalobcu podpísané nové PLNOMOCENSTVO pre Advokátsku kanceláriu JUDr. Ladislav Pavlovič s.r.o.“.

23. Ďalej sa žalovaný vyjadril k procesu rozhodovania o zrušení povolenia na prevádzkovanie strelnice, a to zo dňa 30.09.2014, 18.12.2014, 19.02.2015 ako aj rozhodnutie č. KRPZ-BA-OPP-238-006/2015 z 30.04.2015, ktorým ako odvolací orgán potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu o zrušení povolenia na prevádzkovanie strelnice sťažovateľom.

24. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť v plnom rozsahu zamietol.

C) Vyjadrenie obce Častá:

25. Z vyjadrenia obce Častá z 08.03.2018 (replika na č.l. 93) ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že otázku existencie nájomného stavu právoplatne vyriešil Okresný súd Pezinok v konaní sp.zn. 26Cb/214/2010 tým, že nájomný vzťah medzi obcou Častá ako prenajímateľom a sťažovateľom ako nájomcom k nehnuteľnostiam strelnice už netrvá.

26. Ďalej obec Častá prezentovala svoj názor, že nakoľko sa sťažnosť opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440 S.s.p., tak je neprípustná. Sťažovateľ v svojej sťažnosti iba odkazuje na podania pred správnym súdom a preto v prevažnej časti je len kópiou pôvodnej žaloby žalobcu ako súčasného sťažovateľa.

27. Čo sa týka obsahu napadnutého rozsudku, obec Častá prezentovala názor, že správny súd jednoznačne, podrobne a výstižne v jeho odôvodnení vysporiadal so všetkými námietkami žaloby. Správnosť tohto rozsudku môže sťažovateľ napadnúť iba námietkami, ktoré sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu (napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6Sžfk/19/2017 zo dňa 23. novembra 2017).

28. Záverom obec Častá navrhla, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú. Pre prípad úspechu si uplatnila trovy kasačného konania.

IV.

Právne názory kasačného súdu

A) Všeobecné vymedzenie kasačnej právomoci

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas [§ 443 ods. 2 písm. a) S.s.p.], a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti [§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a) S.s.p.] a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a

jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19. novembra 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

30. Po posúdení obsahu kasačnej sťažnosti ako aj vyjadrení účastníkov k nej kasačný súd ustálil, že je potrebné preveriť, či sťažovateľ sa pri jej vypracovaní dôsledne riadil § 440 ako aj inými ustanoveniami Správneho súdneho poriadku. Pre kasačný súd je neprehliadnuteľné, že v obidvoch vyjadreniach účastníkov konania sa zdôrazňuje absencia

a. tak konkrétneho procesného postupu, v dôsledku ktorého by malo byť sťažovateľovi znemožnené to, aby mohol uskutočniť svoje procesné práva, ako aj

b. aké dôvody kasačnej sťažnosti sú pre konanie pred kasačným súdom relevantné, nakoľko sťažovateľ naďalej uvádza ako dôvody kasačnej sťažnosti iba dôvody, ktoré boli dôvodmi podania žaloby a ďalej poukazuje na predchádzajúce podania týkajúce sa konania pred Krajským súdom Bratislava vrátane civilných odvolacích konaní.

Podľa § 440 ods. 1 S.s.p. v citovanom znení kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,

e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,

f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,

h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,

i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo

j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Podľa § 440 ods. 2 S.s.p. v citovanom znení dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

31. V uvedenej súvislosti kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

32. Ďalej musí kasačný súd zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

33. Hore uvedený právny názor je o to dôležitejší, nakoľko pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho

súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

34. Preto zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.], ako aj správne uviedli účastníci v svojich vyjadreniach, jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) S.s.p.] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom, resp. uplatnenými dôvodmi kasačnej sťažnosti.

B/ K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.: nepreskúmateľnosť

35. Ako prvý dôvod kasačnej sťažnosti musí kasačný súd vyhodnotiť dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, nakoľko tento dôvod je zásadnou prekážkou vykonania prieskumu podľa druhého namietaného dôvodu kasačnej sťažnosti.

36. Kasačný súd vo všeobecnej rovine vychádza z toho, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti (vid' bod č. 2) označuje napadnutý rozsudok ako nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný a že tento postup správneho súdu mu odňal právo na spravodlivý proces. Už skoršia judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 111/1998) ale zastávala názor, že nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku nezakladá jeho zmätočnosť rozhodnutia a prípustnosť opravného prostriedku (v preskúmvanej veci je treba mať na zreteli, že ide o kasačnú sťažnosť). Naopak nepreskúmateľnosť bola považovaná za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality odôvodnenia) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila (len) tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (vid' § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

37. Vada tejto povahy nebola považovaná za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania. S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

38. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko občianskeho kolégia (R 2/2016), právna veta ktorého znie:

„Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku.

Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“.

39. Podľa právneho názoru kasačného súdu zmeny v právnej úprave opravných prostriedkov proti rozhodnutiam správneho súdu, ktoré nadobudli účinnosť od 01. júla 2016, sa podstatne priblížili k zmyslu uvedeného stanoviska; vzhľadom na uvedené je treba citované stanovisko označiť za použiteľné pre súdnu prax po uvedenom dni.

40. Kasačný súd musí potvrdiť, že v preskúmvanej veci obsah napadnutého rozsudku dáva podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej tiež „ESLP“). O taký prípad ide v zmysle citovanej judikatúry vtedy, keď rozhodnutie správneho súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (napríklad rozsudok ESLP z roku 2009 vo veci

Sutyazhnik proti Rusku,), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (napríklad rozsudok ESĽP z roku 2003 vo veci Ryabykh proti Rusku).

41. Obdobne z judikatúry ESĽP [najmä rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr García Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)] vyplýva pre kasačný súd jasný právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a na to nadväzujúce kasačného súdu (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

42. Avšak prihliadajúc k námietkam žalovaného ako aj obce Častá z textu kasačnej sťažnosti vyplýva, že bod III. kasačnej sťažnosti obsahuje opis žalobných bodov (str. 2 až 11 kasačnej sťažnosti), t.j. dôvody žaloby, ktoré musí žalobca v zmysle § 182 ods. 1 písm. e) S.s.p. v žalobe uviesť, a následne s prihliadnutím na nasledujúci text z napadnutého rozsudku (str. 12 a 11 kasačnej sťažnosti) citovaný ďalej sťažovateľom:

„Súd záverom musí konštatovať, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktoré bolo predmetom súdneho prieskumu považuje za vecne správne, vychádzajúce z náležite zisteného skutkového stavu, ktorý je riadne zachytený v administratívnom spise, rozhodnutie je primerane odôvodnené a vydané v súlade so zákonom, v konaní správnych orgánov predchádzajúcich vydaniu preskúmaných rozhodnutí súd nezistil žiadnu vadu, ktorá by mohla mať vplyv na ich zákonnosť ... ”

musí kasačný súd konštatovať, že iba všeobecné tvrdenie sťažovateľa o nevysporiadaní sa správneho súdu s niektorými námietkami sťažovateľa nie je v súlade so zákonnou požiadavkou na prezentáciu sťažnostných bodov.

Podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. v citovanom znení v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), [...]

43. Potom kasačný súd nemôže, vzhľadom na vyššie uvedený rozbor odôvodnenia napadnutého rozsudku (viď body č. 12 až 14), potvrdiť argumentáciu sťažovateľa, že v časti napadnutého rozsudku, kde by sa očakávali posúdenie podstatných skutkových tvrdení (zistení) a právnych argumentov účastníkov správnym súdom, sa naopak nenachádzajú odpovede na všetky relevantné otázky sťažovateľa. Navyše, ako správne prezentovali účastníci konania (žalovaný a obec Častá) sťažovateľ zmätočne argumentoval nedostatkami preskúmaného alebo prvostupňového rozhodnutia, čo však do kompetencie súdneho prieskumu v kasačnom konaní nespadá. Preto kasačný súd musel tento dôvod kasačnej sťažnosti vyhodnotiť ako irelevantný.

C/ Nesprávne právne posúdenie - písm. g/:

44. Sťažovateľ prostredníctvom ďalšieho dôvodu namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

45. Uvedený dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom (resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom konkrétne môže spočívať v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na

zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

46. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že pri výklade právnych predpisov a ich inštitútov nemôže správny súd k nim pristupovať len z hľadiska gramatického výkladu ale musí si spoľahlivo ustáliť zmysel a účel dotknutej právnej normy, t.j. v preskúmvanej veci otázku prípustnosti súčasného napadnutia právoplatného rozsudku viacerými dôvodmi kasačnej sťažnosti a tým aj vylúčiť kontraproduktívnu snahu sťažovateľa či už z dôvodu neistoty alebo nedostatku úplného presvedčenia o správnosti svojej kasačnej argumentácie pokusne uplatňovať popri sebe rozmanité, so sporom vecne nesúvisiace, hypotetické alebo navzájom sa vylučujúce dôvody, a skúšať, ako budú prijaté kasačným súdom.

47. Opätovne, ako už kasačný súd vyššie uviedol, sťažovateľ riadne nenaplnil predpoklady stanovené zákonodarcom na prezentáciu sťažnostných bodov, a preto kasačný súd nemohol vyhodnotiť jeho dôvod kasačnej sťažnosti ako relevantný.

VI.

48. Kasačný súd vzhľadom na dôvody kasačnej sťažnosti uplatnené sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia požadované v zmysle § 139 S.s.p. Preskúvané rozhodnutie nevychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré by následne bolo logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Kasačný súd sa preto stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými správnym súdom, že orgán verejnej správy dodržal požiadavku zákonnosti pri priebehu a následnom vydaní preskúmvaného rozhodnutia.

49. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

50. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté svojej staršej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy), pri ktorých kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od ich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty ako aj svojej úlohy zjednocovateľa súdnej judikatúry (§ 20 S.s.p.) odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

51. Kasačný súd v preskúmvanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

52. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).